

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 4.

Udgivet 4de Februar.

1898.

Kongelig Resolution

29 Jan.

af 29de Januar.

I Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder meddeles Stadsfæstelse paa en af Kjøbstaden Sarpsborgs Formænd og Repræsentanter under 21de September 1897 fattet Beslutning angaaende Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 12te Juni 1896 approberede Politivedtægter for bemeldte Kjøbstad, saalydende:

- a) Ved Kjøring og Transport i Byens Gader maa paa Vogne uden Hjædre, naar Vogn og Væs tilsammen veier 1000—5000 Kilogram, ikke bruges lavere Hjul end 71 cm. og ikke smalere Følger end 7,8 cm. Hjulringene skal være flade og uden fremstaaende Stifter eller lignende.
- b) Kjøring eller Førsel af Væs af større Vægt end 5000 Kilogram foregaar efter speciel Aftale med Politiet.
- c) Ingen Del af Væsten paa Hjulredskab maa slæbe efter Veibanen. Stubbeslæder maa ikke bruges paa Sommerføre.
- d) Politiet kan for enkelt Gang og under særegne Forhold indrømme Undtagelse fra disse Regler.
- e) Reglerne om Hjulenes Størrelse og Fælgebredden træder i Kraft 1ste Januar 1899, de øvrige Bestemmelser ved Bekjendtgjørelsen af nærværende Tillæg.

Kongelig Resolution

29 Jan.

af 29de Januar.

1. I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Bolso Herred, Romsdals Amt, under 3die Marts og 7de September 1897 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

- 29 Jan. 2. Den Kongelige Resolution af 13de Juli 1877, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gade- uorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Bolso Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtagter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtagter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Vei — hvorunder i denne Vedtagt er ind- befattet enhver Vei eller Afkomst, der er aaben for almindelig Færdsel — maa Oplob eller Sammenstimlen af Folk, hvorved den offentlige Orden forstyrres, eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Paa eller ved offentlig Vei maa ikke fortæres beru- sende Drikke eller foregaa Slagsmaal, Strigen, Hujen, uanstændig eller hoiroftet Sang eller anden larmende, voldsom eller fornærme- lig Udfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, eller de Veifarende eller Omkringboende forulempes.

Det er ligeledes forbudt paa eller ved offentlig Vei at spille Kort, musicere eller danse.

§ 3. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Væg, Dør eller Vindu eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller strømmes.

§ 4. Ved Minering saavel som ved Udgang med Skyde- vaaben paa eller i Nærheden af offentlig Vei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 5. Uvorden Kjørsel eller Riden paa offentlig Vei maa ikke finde Sted.

Det er forbudt uden den Kjørendes Tilladelse at krybe op paa eller hænge sig paa Kjøretoiet.

Paa Vinterføre er de Kjørende pligtige til at anbringe Bjæl- der eller Klokker paa sine Heste, saa at man i tilbørlig Afstand kan høre deres Komme.

Ved Kjelkeagning paa offentlig Vei maa iagttages, at Veifarende ikke paa nogen Maade forulempes. Kjelkeagning kan af Lensmanden forbydes paa nærmere angivne Veie.

§ 6. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har den Bane at forulempe Menneſter eller Heste ved at fare mod dem eller gjo ad dem, skal Eiereren af saadanne Hunde holde dem bundne eller forsyne dem med forsvaerlig Mundkurv. Ingen maa bidse Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder Nogen.

Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller bidse dem sam- men paa offentlig Vei.

§ 7. Det er forbudt at lade olme Oksen gaa løse i uind- hegnet til offentlig Vandvei stødende Havnegang saavel som i Ind- hegninger ved offentlig Vandvei, medmindre Indhegningerne er for- synde med saa høit og stærkt Gjerde, at Oksene ikke kan springe over eller trænge igjennem.

§ 8. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 9. Ingen maa paa offentlig Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller stoiende Udfærd, hvorved andre Gjæster, Værtten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller omboende forstyrres, og heller ikke i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 10. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften for Sønd- og Helligdage til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 10 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal dog ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller og paa Skydstationer i den nævnte Del af Døgnet.

Ved Forstrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskjænkning af Brændevin, Æl og Vin ifølge Lovgivningen almindelige Bestemmelser.

§ 11. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden Tilladelse af Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

Foraaavidt offentlig Dans afholdes af nogen, som deraf gjør sig en Næring, afkræver Lensmanden ved Tilladelsens Meddelelse en Afgift til Herredskassen af Kr. 2,00, for hver Dag eller Aften, Tilladelsen gjælder.

§ 12. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 til 800 Kroner, der tilfalder Herredskassen.

Kongelig Resolution

af 29de Januar.

29 Jan.

Efterstaaende af Rvanangens Herredsstyrelse i Møder den 2den Marts 1896 og 12te Juni 1897 vedtagne Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand i Herredet approberes i Henhold til Lov om Indskrænkning i Brug af Ild i Skog og Mark af 14de Juli 1896 som gjældende indtil videre:

§ 1. Herredet inddeles i følgende Brandroder:

1ste Rode: Fra og med Lillestrøm rundt Rvanangsbotten til og med Løvlig.

2den Rode: Rjækan, Storbugt, Rjollefjord og Rorstrøm.

3die Rode: Sækkemuf, rundt Badderen til og med Roberg.

- 29 Jan. 4de Node: Fra og med Kvitebergbugt, Bursfjorddal, rundt Bursfjord til og med Storengnæs.
 5te Node: Nordre og søndre Alteidet til og med ytre Basnæs.
 6te Node: Hele Søkkelfjord til og med Bjørnvig.
 7de Node: Høsfjord, Oldersfjord og Node.
 8de Node: Segelvig.
 9de Node: Spilderen, Jupanvig og Balan.
 10de Node: Skorpen, Nøtlan, Sannæs til og med Raffenæs.
 11te Node: Karvig, Sortrom og Navit.

§ 2. For hver Brandrode udvælger Herredsstyret en Brandmester tilligemed Suppleant, der efter Overenskomst, truffen med disse og Ordføreren, fungerer i 3 Aar med en Opsigelsesfrist af 2 — to — Maanedes fra hver af Siderne. Viser de sig forsømmelige eller uduelige til sin Stilling, kan de naarsomhelst af Herredsstyret afskediges.

§ 3. Det paaligger Brandmesteren at holde Die med, at Bestemmelsen i Lov af 14de Juli 1893 angaaende Brug af Jld i Skov og Mark ikke overtrædes, og har han, saasnart han bliver vidende om, at Skovbrand er udbrudt, paa henigtsmæssigste Maade, hurtigst mulig at indkalde det fornødne Mandskab, og uopholdelig begive sig til Brandstedet for at lede Slutningsarbeidet.

Er det nødvendigt, har han tillige at underrette de øvrige Brandmestre, for at faa tilkaldt Mandskab, ogsaa fra de andre Brandroder. Naar flere Brandmestre er tilstede, fører den af dem, inden hvis Node Branden er opstaaet, Overledelsen af Slutningsarbeidet.

Overtrædelser af Bestemmelserne i ovennævnte Lov af 14de Juli 1893 har Brandmesteren at anmelde for Baataalemyndigheden.

§ 4. Enhver Eier eller Bruger af matriculeret Eiendom inden Herredet er, i Tilfælde af Skovbrand, pligtig til efter Brandmesterens Tilsigelse uopholdelig at skaffe følgende Mandskab i Forhold til Matrifultylden, nemlig:

For en Eiendom under 1 Mark, 2 Mand.

" " Do. over 1 " 3 —

Disse Mænd har vedkommende Fordeiere at forsyne med fornødne Redskaber, saasom Økse, Spade eller Hakke, samt yde dem Kost i den Tid, Brandmesteren finder deres Nærværelse nødvendig.

§ 5. Foruden de Mandskaber, som Eieren ifølge de foregaaende Paragrafer har at stille, er enhver inden Herredet bosat voksen, arbejdsfor Mand, der kan anses stiftet til at deltage i Slutningsarbeidet, og som ikke har gyldigt Forfald, pligtig til paa Brandmesterens Tilsigelse at indfinde sig snarest mulig paa Brandstedet, medhavende mulig forhaandenværende Redskaber, saasom Økser, Hækker, Spader, og der udføre, hvad Brandmesteren paalægger ham.

§ 6. Mandskab, som er opbudt til Slutning af Skovbrand, maa ikke forlade Brandstedet, eller ophøre med Slutningsarbeidet,

forinden vedkommende Brandmester dertil giver Tilladelse. Antages 29 Jan. Ilden slukket, udvælger Brandmesteren nogle Mænd, der efter Tur skal holde Vagt, indtil al Fare for Ildens Opbluszen er forbi. Forinden Mandstabet forlader Brandstedet, bør Lederne af Arbeidet søge indhentet saavidt mulig noiagtig Oplysning om, hvorledes Ilden er opkommen.

§ 7. Til Standsning eller Begrænsning af Skovbrand kan Lederne af Slukningsarbeidet, uden Hensyn til Indsigelse fra Eierens Side, efter Omstændighederne lade fælde tilstødende Skov, grave Diger, nedrive Gjerder, optænde Mobilid, og forøvrigt iværksætte de til Ildens Slukning fornødne Foranstaltninger.

Dog bør han, inden der skrides til alvorligere Foranstaltninger af nævnte Art, saavidt Tid og Omstændigheder tillader det, raadslaa med Eier, andre Brandmestre, eller Medlemmer af Herredsstyrelsen, der maatte være tilstede.

§ 8. Enhver af Herredets Beboere, som bliver vidende om, at Skovbrand er opstaaet, er pligtig til snarest mulig derom at underrette vedkommende Brandmester.

§ 9. Umiddelbart efter enhver Skovbrand har vedkommende Brandmester at afgive til Herredsstyrelsen en Indberetning, indeholdende Oplysninger om Ildens Opkomst, dens Udbredelse, Skadens Størrelse, hvorvidt nogen har tilfidesat de Pligter, som nærværende Regler paalægger, samt hvad forøvrigt kan antages at være af Interesse.

Af Indberetningen bliver en Gjenpart at tilstille vedkommende Amtmand.

§ 10. Brandmesterne har at aflægge Regnskab over de ifølge nærværende Regler paaløbende Udgifter efter en dem af Herredsstyrelsen meddelt nærmere Instrux.

§ 11. Brandmesterne tilkommer en Godtgjorelse af Kr. 2 — to Kroner — for hvert Døgn, de i Stillingss Medfør maa opholde sig i Marken, samt Erstatning for udlagt Skyds og andre nødvendige Udgifter.

§ 12. De Udgifter, som foranlediges ved Iværksættelsen af heromhandlede Foranstaltninger til Forebyggelse og Slukning af Skovbrand, udlignes paa Herredets Matrifulskyld.

§ 13. Reglernes Overtrædelse straffes efter Lov af 14de Juli 1893 § 6 med Bøder fra Kr. 8,00 til Kr. 800,00, forsaavidt ingen strengere Straffebestemmelse maatte komme til Anvendelse.

§ 14. Reglerne træder i Kraft 1ste Mai 1898.

Udgiver: E. R. Bachmann.